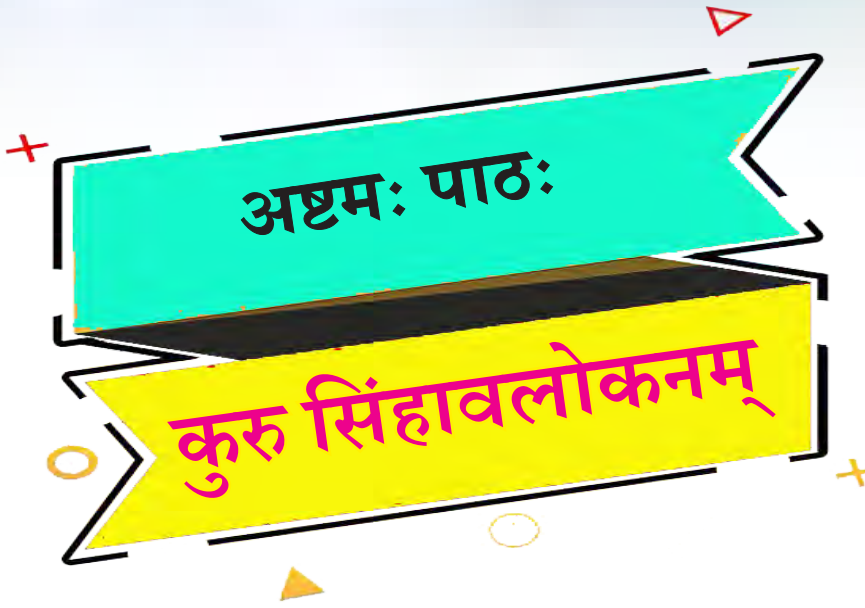

पाठप्रवेशः

वर्णनाप्रधानासु साहित्यरचनासु तत्र तत्र अतिशयोक्तयः दृश्यन्ते । या वर्णना वास्तविकताम् अतिक्रम्य चमत्कारपूर्णतया लसति सैव अतिशयोक्तिः। अतिशयोक्तिसमृद्धानि द्वित्राणि वाक्यानि सम्भाव्य वदन्तु ।

आमुखम्

विश्वासप्रमाणमधिकृत्य प्रचलिता भवति अनुष्ठानकला इति पूर्वस्मिन् पाठे वयं पठितवन्तः । लोकोक्तिम् अनुसृत्य स्वानुभवं च आधारीकृत्य भवति लौकिकन्यायः। विशालान् आशयान् संक्षिप्ततया युक्त्यनुसारं च वक्तुम् अनेन शक्यते । सहस्राधिकाः लौकिकन्यायाः संस्कृतवाङ्मये सन्ति । तेभ्यः चतुरः न्यायान् आख्यानरूपेण अत्र प्रतिपादयति ।

कश्चिद् बालकः पठनात् विमुखस्सन् भोजनं, क्रीडनं, शयनं च कृत्वा
अलसतया दिनानि नयति स्म । अतः तस्य
माता अतीव दुःखिता अभवत् । सा तस्य
अध्यापकमुपगम्य सर्वमपि वृत्तान्तं तस्मै
न्यवेदयच्च ।

अध्यापकः अवदत् –“ बालोऽयं
पठने विमुखः इति जानामि । तस्मै कथा एव
रोचते । अतः इदानीं गुडगुलिकान्यायेन
एव तमहं पाठयामि । तित्तरसां गुलिकां
शर्करया सह ददाति चेत् शिशवः खादेयुः ।
तथा विविधरसयुक्ताभिः कथाभिः सह गुणपाठान् तम्
उपदिशामि” इति ।

एवं बहुभिः गुणपाठकथाभिः तस्य आलस्यम् अध्यापकः क्रमेण दूरीचकार ।

तदनु स शिष्यः पठनतत्परः सन् विविधानि पुस्तकानि
पठितुमारभत । एकदा तस्य वाचनतात्पर्यं समीक्ष्य
अध्यापकः तम् अवदत् । “वत्स! किं पठनीयम् इति
विषये चिन्तया अलम् । समस्तमपि पठितव्यं
भवति । तथापि नीरक्षीरन्यायेन यदवश्यं
युक्तियुक्तं च तदेव स्वीकरणीयम् । हंसः
नीरमिश्रितात् क्षीरात् क्षीरमेव स्वीकरोति इति
प्रसिद्धिरस्ति । तद्वत् सारं स्वीकरोतु । निस्सारं सर्वं
त्यजतु” इति ।

एवं त्याज्यग्राह्यविवेचनधिया स अनेकान् ग्रन्थान् पठित्वा क्रमेण
सोपानारोहणन्यायेन एकैकां कक्षाम् उत्तीर्य उन्नतं विजयं प्राप्तवान् ।

विजयिनं तम् अनुमोदयितुम् एकदा विद्यालये समादरणसभा समायोजिता ।
“प्रासादमारोढुमिच्छुः क्रमशः सोपानमारुह्य यथा लक्ष्यं प्राप्नोति तथा एव विजयिनः अस्य
लक्ष्यप्राप्तिः” इति प्रथमाध्यापकः अनुमोदनसमये अवदच्च । गुरुवचनं श्रुत्वा सन्तुष्टः स तु

सिंहावलोकनन्यायेन आत्मनः चरितं सर्वमपि
पुनरवालोकयत् । तदनु स्वयमेवमुक्तवान् -
गच्छन् पिपीलको याति
योजनानां शतान्यपि ।
अगच्छन् वैनतेयोऽपि
पदमेकं न गच्छति ।।

पदच्छेदः

विमुखस्सन्	-	विमुखः+ सन् ।
न्यवेदयच्च	-	न्यवेदयत् + च ।
बालोऽयं	-	बालः +अयम् ।
प्रसिद्धिरस्ति	-	प्रसिद्धिः + अस्ति ।

यदवश्यम्	-	यत्+ अवश्यम् ।
तदेव	-	तत् +एव ।
पुनरवालोक्तयत्	-	पुनः+ अवालोक्तयत् ।
शतान्यपि	-	शतानि+ अपि।
वैनतेयोऽपि	-	वैनतेयः+ अपि ।

विग्रहः

गुडगुलिकान्यायेन	-	गुडः च गुलिका च गुडगुलिके ते अधिकृत्य कृतः न्यायः, तेन ।
नीरक्षीरन्यायेन	-	नीरं च क्षीरं च नीरक्षीरे , ते अधिकृत्य कृतः न्यायः, तेन ।
सिंहावलोकनन्यायेन	-	सिंहस्य अवलोकनं सिंहावलोकनम्, तदधिकृत्य कृतः न्यायः, तेन ।
निःसारम्	-	निर्गतः सारः यस्मात् तत् ।
वैनतेयः	-	विनतायाः अपत्यं पुमान् ।

पठनप्रवर्तनानि

आशयं पठित्वा अत्र उचितः न्यायः कः इति लिखतु ।

- क) वस्त्रापणं गत्वा रीना विविधेभ्यः वस्त्रेभ्यः उचितं वस्त्रं क्रीणाति ।
- ख) शताभिषिक्तः पितामहः एकान्ते स्वस्य जीवनम् अनुस्मरति ।
- ग) कश्चित् दरिद्रः युवा कठिनेन परिश्रमेण क्रमेण आपणावलिं स्थापयामास ।
- घ) न्यायाधिपेन दण्डितः चोरः कारागारे स्थित्वा स्वापराधान् अचिन्तयत् ।
- ङ) अध्यापकः चलच्चित्रगानं श्रावयित्वा विविधान् अलङ्कारान् पाठयति ।

श्रद्धेयौ अंशौ

आशयावगमनम् ।

उचितस्य न्यायस्य चयनम् ।

लौकिकन्यायानां सम्पुटं निर्मातु ।

श्रद्धेयौ अंशौ

उचितस्य न्यायस्य चयनम् ।

आशयानुसारं क्रमीकरणम् ।

न्यायप्रतिपादकं लघुविवरणं / वाक्यं वा लिखतु / सञ्चिनोतु ।

श्रद्धेयाः अंशाः

उचितवाक्यघटना ।

भाषाशैली ।

उचितस्य न्यायस्य प्रयोगः ।

प्रयोगविशेषं ज्ञात्वा वाक्यं परिवर्तयतु ।

उदा- बालकः कथा रोचते ।

बालकाय कथा रोचते ।

सीता लडुकं रोचते ।

सीतायै लडुकं रोचते ।

क) भ्रमरः मधु रोचते ।

ख) रमा फलरसं रोचते ।

ग) राजीवः क्रीडा रोचते ।

घ) अनुजा चोकलेहः रोचते ।

श्रद्धेयौ अंशौ

विभक्तिबोधः ।

वाक्यस्य साधुता ।

कथां प्रादेशिकभाषया परिवर्त्य लिखतु ।

श्रद्धेयौ अंशौ

भाषाशैली ।

सम्पूर्णस्य आशयस्य स्वीकारः।

आधुनिकेषु वार्तामाध्यमेषु विभिन्नप्रकाराः वार्ताः अनुदिनं दृश्यन्ते । तासु

विविच्य उचिताः स्वीकरणीयाः खलु । तर्हि तत्र कः न्यायः योजनीयः?

सत्यासत्यविवेचनमधिकृत्य चर्चा च करोतु ।

श्रद्धेयाः अंशाः

उचितचयनम् ।

आशयावगमः ।

उचितस्य न्यायस्य प्रयोगः ।

क्रियापदपरिचयः

- खादेयुः -** खादृ भक्षणे परस्मैपदी विधिलिङ् प्र.पु.ब.व ।
खादेत् -खादेताम् - खादेयुः ।
- आरभत -** आङ् उपसर्गपूर्वक रभ्- राभस्ये आत्मनेपदी लङ् प्र.पु.ए.व ।
आरभत - आरभेताम् - आरभन्त ।
- त्यजतु -** त्यज हानौ परस्मैपदी लोट् प्र.पु.ए.व ।
त्यजतु/त्यजतात् - त्यजताम् - त्यजन्तु ।

सुग्रीवाज्ञा, भगीरथप्रयत्नम् इत्यादीनां भाषाशैलीनां
समाहरणम् अवतारणं च करोतु ।